

§ 15. Beslutning om tilførsel af ekstra kvalificeret personale til forebyggelse af tvangsfiksering samt beslutning om tvangsfiksering træffes af en læge, efter at denne har tilset patienten.

Stk. 2. Beslutning om, at der foruden bælte skal anvendes hånd- eller fodremme, skal dog træffes af overlægen.

Stk. 3. Er det i et tilfælde som nævnt i § 14, stk. 4, af hensyn til patientens egen eller andres sikkerhed uforsvarligt at afvente lægens tilsyn, kan sygeplejepersonalet på egen hånd beslutte at fiksere den pågældende med bælte. Lægen skal da straks tilkaldes og træffe afgørelse vedrørende indsættelse af ekstra personale eller fortsat anvendelse af tvangsfiksering med bælte.

§ 16. Fast vagt kan ordineres til en patient som forebyggelse af tvangsfiksering. Den faste vagt skal så vidt muligt være en medarbejder med forudgående erfaring fra arbejde med psykiatriske patienter.

Stk. 2. En patient, der er tvangsfikseret med bælte, skal have fast vagt.

Anvendelse af fysisk magt

§ 17. En person, der er indlagt på psykiatrisk afdeling, og som ikke er tvangsindlagt eller tilbageholdt, jf. kapitel 3, kan efter almindelige nødværgebestemmelser fastholdes og om fornødent med magt føres til et andet opholdssted på sygehuset eller udskrives, såfremt vedkommende groft forulemper personalet eller medpatienter eller øver hærværk af ikke ubetydeligt omfang.

Stk. 3. Over for personer, der er frihedsberøvet efter reglerne i kapitel 3, kan der anvendes den magt, der er nødvendig for at sikre deres fortsatte tilstedeværelse på hospitalet.

Stk. 3. Forinden fysisk magt bringes i anvendelse, skal situationen være søgt afhjulpet ved tilførsel af ekstra personale.

Stk. 4. Er det af afgørende betydning for bedring af en meget urolig patients tilstand, kan lægen bestemme, at patienten skal have fast vagt, jf. § 16, stk. 1.

Stk. 5. Ved anvendelse af fysisk magt må kun anvendes personale, som har gennemgået psykiatrisk plejeruddannelse.

Beskyttelsesfiksering

§ 18. Ved beskyttelsesfiksering forstås anvendelse af ethvert middel, der benyttes for at

hindre, at en patient utilsigtet udsætter sig selv for væsentlig fare.

Stk. 2. Beskyttelsesfiksering må kun benyttes, efter at en læge har tilset patienten og truffet nærmere bestemmelse om anvendelse af et bestemt beskyttelsesmiddel.

Stk. 3. Beskyttelsesfiksering må ikke erstatte personale eller behandlingsinitiativer.

Bemyndigelsesbestemmelse

§ 19. Sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om tvangsfiksering, anvendelse af fysisk magt samt om beskyttelsesfiksering.

Kapitel 6

Tvangsprotokol og obligatorisk efterprøvelse

§ 20. Oplysning om enhver anvendelse af tvang, jf. §§ 5–10 og 12–17, og om enhver ordination i henhold til § 18 skal tilføres afdelingens tvangsprotokol med angivelse af indgrebets nærmere indhold og begrundelse.

Stk. 2. Sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om tvangsprotokoller, halvårlige redegørelser, jf. § 21, stk. 1, samt om registrering og indberetning af tvang til sygehusejeren, embedslægen og Sundhedsstyrelsen.

§ 21. Det påhviler til stadighed overlægen i samarbejde med afdelingens tværfaglige behandlerteam at påse, at frihedsberøvelse, tvangsbehandling, tvangsfiksering, fysisk magt og beskyttelsesfiksering i så vid udstrækning som muligt undgås og kun anvendes, hvor det er absolut nødvendigt. Afdelingspersonalet på afdelinger, som har anvendt tvang, udarbejder en halvårlig redegørelse om omfanget af tvang og de mere generelle årsager hertil.

Stk. 2. Overlægen skal af egen drift til stadighed efterprøve, om betingelserne for frihedsberøvelse fortsat er opfyldt. Resultatet af denne efterprøvelse skal tilføres tvangsprotokollen henholdsvis 2, 5, 10, 20 og 30 dage, efter at frihedsberøvelsen blev iværksat, og herefter mindst hver 4. uge, så længe frihedsberøvelsen opretholdes. Patientrådgiveren og patienten underrettes om beslutning om opretholdt tvangstilbageholdelse.

Stk. 3. Der skal foretages fornyet lægelig vurdering af spørgsmålet om fortsat anvendelse af beskyttelsesfiksering så ofte, som forholdene tilsiger det, dog mindst 3, 10, 20 og 30 dage, efter at beslutning om anvendelse af beskyttelses-